

EFF

Antonio Baños. després de negar reiteradament que la CUP investiria Artur Mas, va renunciar a l'acta de diputat perquè se sentia "incapaç" de defensar el "no" a Mas.

→ en el bàndol del "no" a Mas. Dies abans de la reunió del consell polític i el Grup d'Acció Parlamentària, l'ex-candidat a les municipals de Barcelona, Xavi Monge, denunciava en una sèrie de piulades que "el procés és el major frau de la política catalana", que el mandat era "inexistent", que el full de ruta "estava en blanc" i la legislatura "morta", i que "encara parlem d'investir el major cadàver polític del moment". Hores després dels missatges a Twitter, que eren en resposta a un militant de la CUP al País Valencià, Monge va deixar lliure el seu seient al secretariat nacional del partit.

L'acord per a la investidura pot calmar les aigües mogudes, però també pot ser tot un miratge. Les ferides encara són obertes, tot és massa recent perquè hagi cicatritzat. El debat ha desgastat -i molt- el partit de l'esquerra independentista, que ha exposat públicament les seves contradiccions. Això és tan cert que s'ha vist forçat a demanar disculpes en el mateix comunicat de l'acord parlamentari: "La CUP-CC assumeix que la defensa en els termes polítics del procés tal com l'entén la CUP-CC pot haver po-

sat en risc l'embranchida i el vot majoritari de la població i l'electorat a favor del procés cap a la independència en una negociació que ha desgastat ambdues parts i la base social i popular de l'independentisme". Al mateix temps, la CUP va admetre "errors en la bel·ligerància expressada envers Junts pel Sí".

No debades, si bé la CUP ha aconseguit el seu principal objectiu, que era la no investidura d'Artur Mas, també és qui ha fet més concessions. En primer lloc, votar un president que, sense ser Mas, continua sent de Convergència Democràtica, i no una persona independent com reclamaven els cupaires. En segon lloc, la incorporació de dos dels seus diputats "a la dinàmica parlamentària de Junts pel Sí", que *de facto* passen a ser

dos vots assegurats més per a JxS. A això se li suma el compromís de "no votar en cap cas en el mateix sentit que els grups parlamentaris contraris al procés i/o el dret a decidir quan estigui en risc l'esmentada estabilitat", que a la pràctica suposa no votar en contra de res que proposi Junts pel Sí, inclosos els pressupostos de la Generalitat. Finalment, la purga de dos dels seus diputats, Josep Manuel Busqueta i Julià de Jòdar, que deixaran pas a dos nous parlamentaris. Sorprenentment es queda Anna Gabriel, la diputada més crítica durant aquests mesos.

Ara la CUP enfronta un procés de recomposició i reflexió, sobre cap on ha d'avançar, quin ha de ser el seu paper en el futur. Evitant la repetició de les eleccions el març, ho fa amb una mica més de marge. Però ho fa amb una fractura que, més enllà de qui n'és el responsable, ja no pot amagar. Només queden dues incògnites: si en sortirà, d'aquesta, i com ho farà. I una tercera: després de totes les concessions fetes, podrà continuar complint la seva promesa de ser el guardià del procés?●

LA CUP HA ACONSEGUIT EL SEU PRINCIPAL OBJECTIU, LA NO INVESTIDURA DE MAS